"உள்ளடங்கல் கல்வி"

(க.ஞானரெத்தினம், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், கல்விப்பீடம், திறந்த பல்கலைக்கழகம்.)

அறிமுகம்

மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளில் முதன்மையானது கல்வியாகும். கல்வி உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலமே ஒரு பிள்ளை தனது ஏனைய அனைத்து உரிமைகளையும் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். கல்வியானது மக்களை வலுவூட்டுகின்றது. அத்துடன் ஏனைய உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு அடிப்படையாகவும் தவிர்க்க முடியாததாகவும் உள்ளது.

1948 ஆம் ஆண்டின் சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தில் பின்வருவமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

> "கல்வி பெறும் உரிமை யாவருக்கும் உள்ளது கல்வி இலவசமாக அமையவேண்டும். குறைந்தது ஆரம்ப, இடைநிலை மட்டங்களிலாவது கல்வி இலவசமானதாக இருத்தல் அவசியம். கல்வியானது அடிப்படைச் சுதந்திரத்தையும் மனித உரிமைகளையும் மதிப்பதாகவும், மனிதனின் ஆளுமையை முழுமையாக விருத்தி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அனைத்தும் சமவாய்ப்பின் அடிப்படையில் அமைதல் வேண்டும்."

இதனடிப்படையில் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜைகளுக்கும் கல்வியை வழங்கவேண்டிய கடமைப்பாடு அந்நாட்டு அரசிற்குள்ளது. ஆரம்ப கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை தொடர்வதற்கான வாய்ப்பு அனைவருக்கும் இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக யாவருக்கும் கல்வி சமத்துவமான முறையில் வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். ஆயினும் நடைமுறையிலுள்ள கல்வி முறையில்

* பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய சிறுவர்கள்
* உடல் - உள குறைபாடுடைய சிறுவர்கள்
* இயலாமை உள்ள பிள்ளைகள்
* இடம்பெயர்ந்த சிறுவர்கள்
* தெருவோரச் சிறுவர்கள்
* நிறுவனப் பராமரிப்பிலுள்ள சிறுவர்கள்

போன்ற வகுதியினரை உள்வாங்குவதில் திருப்தியின்மை காணப்படுவதாகப் பரவலாகக் குறை கூறப்படுகின்றது.

அதுமட்டுமல்ல, பாடசாலைக்கு உள்வாங்கப்பட்ட மாணவரிடையே கல்வியை வழங்குவதில் சமத்துவமமின்மை காணப்படுவதாகவும், மற்றொரு குறைபாடு முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஒரு வகுப்பறையில் உள்ள மாணவர்கள் பெரும்பாலும் ஒரே வயதுக் குழுவினராகவே காணப்படுவர். ஆயினும் இவர்களிடையே பால்நிலை, மதம், இனம், குடும்ப சூழல், குடும்ப அந்தஸ்து போன்ற தனியாள் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுடன் சேர்ந்து இவர்களது நோய், உடல் - உள குறைபாடுகள், திறமை மட்டம், முந்திய கல்வித்தகைமை என்பனவும் கல்விச் செயற்பாடுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இதனால் வகுப்பறையிலுள்ள அனைத்து மாணவர்களினதும் தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய வகையில் வகுப்பறைச் செயற்பாடுகள் யாவும் அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறு அமைந்தால் மாத்திரமே "கல்வியில் சமவாய்ப்பு" என்பது பொருத்தமானதாக அமையும். ஆயினும் அநேகமான வகுப்பறைகளில் சாதாரண நிலமைகளில் காணப்படுகின்ற மாணவர்களை மாத்திரம் மையப்படுத்தியே கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் நடைபெறுவதாக பல ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

கல்வியில் உள்வாங்குதல், சமவாய்ப்பளித்தல் ஆகியவற்றில் மேற்குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டும் மனித உரிமைகள் தொடர்பான அழுத்தம் காரணமாகவும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்

கல்வி வழங்குவதனை உறுதி செய்வதற்காகச் சா்வதேச ரீதியில் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படடுள்ளன. அவற்றுள் மிக முக்கியமானவையாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடமுடியும்.

- 1989 - பிள்ளைகளின் உரிமை பற்றிய ஐ. நா. பிரகடனம்.
- 1990 - எல்லோருக்கும் கல்வி தொடா்பான உலக மகாநாடு. (ஜொம்ரைன் பிரகடனம்)
- 1993 - குறைபாடுடைய பிள்ளைகளுக்கு சமவாய்ப்பளிக்கும் ஐ. நா. பிரகடனம்.
- 1994 - விசேட தேவைகள் கல்வி தொடா்பான சலமன்கா பிரகடனம்.
- 2000 - உலக கல்வி பொதுமன்று (Darkar – 2000)
- 2001 - குறைபாடுடையோா் கல்வி பெறுவதற்கான உரிமை.
- 2005 - ஐ.நா வின் குறைபாடுடையோருக்கான உடன்பாடு.

எல்லோருக்கும் கல்வி (EFA)

1990 ஆம் ஆண்டில் தாய்லாந்தின் Jomtien நகரில் இடம்பெற்ற சா்வதேச மகாநட்டில் "எல்லோருக்கும் கல்வி" (Education for all) என்ற கருப்பொருள் உருவாக்கப்பட்டது. மனித உரிமையின் அடிப்படையாகக் கல்வி இருப்பதனாலும் சமூக - பொருளாதார - அரசியல் விரிவாக்கத்திற்கு கல்வி அத்திவாரமாக இருப்பதனாலும் "எல்லோருக்கும் கல்வி" என்பது முக்கியத்துவம் பெறுவதாக இம்மகாநாட்டில் வலியுறுத்தப்பட்டது. மேலும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் கல்வி வழங்கப்படுவதனை நோக்கமாகக் கொண்டு ஆறு இலக்குகள் இம் மகாநாட்டில் முன்வைக்கப்பட்டன. அவையாவன

1) முன்பிள்ளை பருவ பராமரிப்பையும் கல்வியையும் விரிவுபடுத்தல்.
   Expand Early Childhood Care and Education.
2) அனைவருக்கும் இலவசமானதும் கட்டாயமானதுமான ஆரம்பக்கல்வியை வழங்குதல்.
   Provide free and Compulsory Primary Education to all.
3) இளைஞா்களுக்கும் வளா்ந்தோா்களுக்குமான கற்றலையும் வாழ்க்கைத் திறனையும் முன்னேற்றுதல்.
   Promote Learning and Life skill for young people and Adults.
4) வளா்ந்தோருக்கான எழுத்தறிவு வீதத்தை 50 சதவீதத்தால் அதிகரித்தல்.
   Increase adult literacy by 50 percent.
5) பால் ரீதியான சமத்துவத்தை 2015 அளவில் அடைதல்.
   Achieve gender party by 2015 and gender equally by 2015.
6) கல்வியின் பண்புத்தரத்தை மேம்படுத்துதல்.
   Improve the quality of Education.

இவ் இலக்குகள் யாவும் 2015 ஆம் ஆண்டளவில் எட்டப்படல் வேண்டும் எனவும் இம் மகாநாட்டில் தீா்மானிக்கப்பட்டது. இலங்கை உட்பட 192 நாடுகள் இப்பிரகடனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு கைச்சாத்திட்டன.

விசேட தேவை உடையவர்களுக்கான சர்வதேச கல்வி மகாநாடு
Salamanca Statement – 1994

1994 ஆம் ஆண்டு ஸ்பெயின் நாட்டில் Salamanca நாகரில் இக்கல்வி மகாநாடு நடைபெற்றது. UNESCO இன் அனுசரணையுடன் ஸ்பெயின் நாட்டு அரசு இம் மகாநாட்டை நடாத்தியது. 92 அரசாங்கங்களையும் 25 சர்வதேச அமைப்புக்களையும் சேர்ந்த 300 பேருக்கு மேற்பட்டோர் இம்மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

1948 - சர்வதேச மனித உரிமைப்பிரகடனம்

1990 - எல்லோருக்கும் கல்வி தொடர்பான உலக மகாநாடு.

1993 - குறைபாடுடைய பிள்ளைகளுக்கான சமவாய்ப்பளிக்கும் ஐ. நா பிரகடனம்.

ஏன்பனவற்றை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு மகாநாடாகவே இது நடைபெற்றது. மிக முக்கியமாக "உள்ளடங்கல் கல்வி" என்பதனை சர்வதேச ரீதியில் விருத்தி செய்வதனையே பிரதான நோக்கமாக இது கொண்டிருந்தது. இம்மகாநாட்டில் ஐந்து தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவை

1) ஒவ்வொரு குழந்தைகளும் கல்விக்கான அடிப்படை உரிமையைக் கொண்டுள்ளனர்.
2) ஒவ்வொரு குழந்தைகளும் தனித்துவமான இயல்புகள், ஆர்வம், இயலுமை, கற்றல் தேவைகளைக் கொண்டுள்ளனர்.
3) புல்வேறுபட்ட குழந்தைகளுக்கு ஏற்ப கல்வி அமைப்பு வடிவமைக்கப்படுவதோடு அதற்கான கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் அமுல்படுத்தப்படுவது கட்டாயமானது.
4) விசேட தேவைசார் குழந்தைகள் கல்வியில் உள்வாங்கப்படுவதோடு வழமையான பாடசாலையிலே அவர்கள் கற்பதற்கு வாய்ப்பளித்தல்.
5) வழமையான பாடசாலைகளில் போதுமான வசதிகளுடன் விசேட தேவைகளையுடைய மாணவர்களை உள்வாங்குவதோடு கற்பித்தல் முறையானது முழுமையாக மாணவர் மையமாக அமைந்திருத்தலும் அவசியமானது.

விசேட தேவை சார் குழந்தைகள்

"விசேட தேவைகள் சார் பிள்ளைகள் என்போர்
உள, உடல், சமூகப் பண்புகளில்
சாதாரண மாணவரை விட வேறுபடுவோர்." - S. A. Kirk-

ஒரு வகுப்பறையில் பல்வேறுபட்ட மாணவர்களை காணமுடியும். இவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் விருப்பு, வெறுப்பு, கவர்ச்சி, உணர்வுகள் எல்லாம் வேறுபட்டவை. இதனால் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் விசேட தேவைசார் குழந்தைகள் தான் என்ற வாதங்களும் உண்டு.

கற்றலில் இடர்படும் குழந்தைகளும் கற்றலின்பால் கூடிய ஈடுபாடு காட்டும் குழந்தைகளும் விசேட தேவைசார் குழந்தைகள் எனவும் கருதப்படுகின்றனர். விசேட தேவைகள் கொண்ட பிள்ளைகள் பின்வருவனவற்றில் ஒன்றையோ அல்லது பலவற்றையோ கொண்டிருப்பர்.

- புலன்சார் குறைபாடு.
- உடல்சார் மற்றும் உடனலக் குறைபாடு.
- அறிவுசார் குறைபாடு.
- நடத்தைசார் குறைபாடு.
- பேச்சு மற்றும் மொழிசார் குறைபாடு.

* கற்றலில் குறைபாடு.
* மீத்திறன் அல்லது திறமையான மாணவர்கள்.

William L. Heward என்பவர் பொதுவாக விசேட தேவைகள் உள்ளவர்கள் என்போர் பின்வரும் வகைகளில் ஒன்றையோ அல்லது பலவற்றையோ கொண்டிருப்பர் என கருதுகின்றார்.

* கற்றல் இடர்பாடு.
* நடத்தைச் சீர்கேடு.
* மந்த புத்தி.
* தொடர்பாடல் ஒழுங்கினம்.
* கேட்டல் குறைபாடு.
* பார்வை குறைபாடு.
* மீத்திறன் உடையோர்.
* உடல் ஊனமுற்றோர்.

உள்ளடங்கல் கல்வி

"எல்லோருக்கும் கல்வி" என்ற அடிப்படையில் குறைபாடு உடைய பிள்ளைகள் அல்லது குறைபாடற்றும் கல்வி மறுக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் அனைவரையும் சாதாரண வகுப்பறையில் ஒன்று சேர்ப்பதே உள்ளடங்கல் கல்வியின் பிரதான நோக்கமாகும். இவ்வாறான வகுப்பறைகளில் கல்வியில் பங்குபற்றுதலும் கல்விக்கான சமவாய்ப்பும் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல இவ்வாறான மாணவர்களிற்கு ஏற்படக்கூடிய உளவியல் பாதிப்புகளும் தவிர்க்கப்படுகின்றது. தன்னால் முடியாது, தனக்கும் கல்விக்கும் வெகுதூரம், தான் எதற்கும் பொருத்தமற்றவர் என்று எதிர்மனப்பாங்கில் உள்ள மாணவர்களை சாதகமாக்கிக் கொள்வதில் உள்ளடங்கல்வி பெரும்பங்காற்றுகின்றது. உள்ளடங்கல் கல்வியினூடாக இயலாமை உடைய மாணவர்களும் சாதாரண மாணவர்களும் ஒன்றிணைந்து கொள்வதற்கு வழி ஏற்படுகின்றது. இவ் ஒன்றிணைப்பானது நான்கு முறைகளில் நடைபெறலாம்.

1. உடல் தொடர்பான ஒன்றிணைப்பு :

வலது குறைந்த பிள்ளைகளுக்கும் சாதாரண பிள்ளைகளுக்குமிடையே உடல் ரீதியான இடைவெளியை இத்தகைய ஒன்றிணைப்பு குறைப்பதற்கு முயல்கின்றது.

2. செயற்பாட்டு ரீதியான ஒன்றிணைப்பு :

வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளில் இரு சாராரும் இணைந்து பணியாற்றுவதற்கு உள்ளடங்கல் கல்வி மூலம் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. குழுச்செயற்பாடு, விளையாட்டு, வகுப்பறைக் கடமைகளில் இயலாமை உடைய பிள்ளைகள் பங்காற்றும் பொழுது அவர்களது "ஆளுமை" விருத்தி செய்யப்படுகின்றது.

3. சமூக ஒன்றிணைப்பு :

இதன் மூலம் சமூக ரீதியான இடைவெளி குறைக்கப்படுகின்றது. தொடர்பாடல் திறன், ஒருவருக்கொருவர் உதவுதல் போன்ற விழுமிய பண்புகள் விருத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதன் மூலம் சமூகமயப்படுத்தலுக்கு அத்திவாரம் இடப்படுகின்றது.

4. சமுதாய ஒன்றிணைப்பு :

சமூகத்தில் தானும் ஒரு பிரஜை என்ற நம்பிக்கை இதன் மூலம் உருவாகின்றது. சமுதாய பொறுப்புக்களை முன்னின்று ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், இணைந்து பணியாற்றுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

உள்ளடங்கல் கல்வியின் வரைவிலக்கணம் :

உள்ளடங்கல் கல்வி என்பது “சாதாரண வகுப்பறையில் அனைத்து மாணவர்களையும் ஒன்றிணைத்து வழங்கப்படும் கல்வி” என இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ளமுடியும். முக்கியமாக விசேட தேவையுள்ள மாணவர்கள் தமது வீட்டுச்சூழலில் தமது உறவுகளுடன் அயலிலுள்ள பாடசாலையில் கல்வியை தொடர்வதே இதன் பிரதான நோக்கமாகும். இம்மமாணவர்களும் வகுப்பறையில் ஓர் அங்கமாகும். (Special needs students are “a part” of the class room not “apart”.) ஏனைய மாணவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற வசதிகள், வாய்ப்புக்கள், உரிமைகள் அனைத்தும் இவர்களுக்கும் உள்ளடங்கல் கல்வியினூடாக கிடைக்கின்றது. “உள்ளடங்கல் கல்வி” என்பதற்கு கல்வியாளர்கள் பல வரைவிலக்கணங்களை முன்வைத்துள்ளனர்.

மிட்லர் (Mittler – 2000) என்பவர் “பாடசாலை உள்ளடங்கல் என்பதற்கான ஒரு உத்தியோக பூர்வமான அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரைவிலக்கணம் கிடையாதுஎனவும் பின்வரும் விடயங்கள் அதில் உள்ளடங்கப்படல் வேண்டும்” எனவும் கூறுகின்றார்.

- எல்லா மாணவர்களும் வேண்டிய உதவிகளுடன் வழமையான பாடசாலைகளில் சாதாரண வகுப்பறையில் இணைதல்.
- அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் சமவாய்ப்பை உறுதி செய்யும் வகையில் ஒவ்வொரு பாடசாலைகளும் கலைத்திட்டம், போதனா முறைகள், கணிப்பீட்டு முறைகள் என்பனவற்றை இயைபாக்கம் செய்தல்.
- உள்ளடங்கல் கல்வியை நடைமுறைப்படுத்தும் ஆசிரியர் பாடசாலை சமூகத்தின் உச்ச உதவியைப் பெற்று கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை பொறுப்பேற்றலும், தொடர்ச்சியாக அதனை முன்னெடுத்தலும்.

இத்தகைய கருத்துகளுக்கு அமைவாக பால், இனம், மொழி, திறன், வறுமை, நோய், இயலுமை போன்ற வேறுபாடின்றி அனைத்து மாணவர்களையும் சாதாரண வகுப்பறையில் ஒன்றிணைப்பு செய்யும் நடைமுறையே “உள்ளடங்கல் கல்வி” எனக் கூறலாம். இதற்கமைவாக பாடசாலைகளும் தமது நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் இயைபாக்கம் செய்யவேண்டியதும் அவசியமானதாகும்.

உள்ளடங்கல் கல்வி தொடர்பான ஏழு கொள்கைகள்.

1) அனைத்து மாணவர்களுக்கும் கற்பித்தல்

(Teaching All Students).

மாணவர்கள் வெவ்வேறு வழிகளில் கற்கின்றார்கள். கற்பித்தலினூடாக மாணவர்களின் திறன்களை விருத்தி செய்யவேண்டிய பொறுப்பு ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு. ஒரு பாட உள்ளடக்கத்தை மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்கு ஒரே நேரத்தில் பல உத்திகளை ஆசிரியர் கையாளவேண்டியுள்ளது. இதற்காக ஆசிரியர் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளமுடியும்.

- ஒரு பாடத்தை கற்பிப்பதற்கு பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாளுதல் பற்றி சிந்தித்தல்.
- ஏனைய ஆசிரியர்களுடன் “எவ்வாறு கற்பிப்பது” என்பது பற்றி கலந்துரையாடல்.
- வகுப்பறை அனுபவங்களை ஏனைய ஆசிரிய நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளல்.
- மாணவர்களின் கருத்துக்கள், வினாக்களைக் கவனமாகக் கேட்டல்.
- மாணவர்களின் இயலுமை, பின்னணி என்பன வேறுபட்டுள்ளது என்பதனைக் கருத்தில் கொள்ளல்.

2) பல்வேறு ஒத்த தன்மைகளைத் தேடல்.

(Exploring Multiple Identities).

தன்னம்பிக்கையை கட்டியெழுப்புதலும் ஒத்த தன்மையை உறுதிப்படுத்தலும் மாணவர்களின் கற்றலில் பங்களிப்புச் செய்யக்கூடியவை. ஒவ்வொரு மாணவர்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஆற்றல்களும் இயலுமைகளும்

இருக்கும். இவர்களது தனிப்பட்ட தன்மைகளை அறிந்து அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதன் மூலம் கற்றலில் அவர்கள் சாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இதனூடாக அவர்கள் சுயஊக்கம் பெறவும் வாய்பு ஏற்படுகின்றது. மாணவர்களின் ஒத்த தன்மையை உறுதிசெய்வதற்கும் அதனை ஊக்குவிப்பதற்கும் ஆசிரியர் பின்வரும் வழிகளைக் கையாள முடியும்.

- செயற்பாட்டை உருவாக்குதல். (Creat Activities)

  இதன் மூலம் தன் அனுபவத்தை பகிர்ந்து கொள்ளவும் தன் இயலுமையை நினைத்துப் பெருமை அடையவும் வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது.

- மாணவர்களை செய்திட்டத்தில் ஈடுபடுத்தல்.
- மாணவர்களின் தனிப்பட்ட அனைத்து இயலுமைகளையும் ஊக்குவித்தல்.
- மாணவர்களுக்கு விருப்பமானதும் பாதுகாப்பானதுமான சூழலை உருவாக்குதல்.
- ஒவ்வொரு மாணவர்களினாலும் சாதிக்கக் கூடிய விடயங்களைப் பற்றி கலந்துரையாடல்.
- ஒவ்வொரு மாணவர்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் மதித்தலும்.

3) தவறான அபிப்பிராயங்களை தவிர்த்தல். (Preventing Prejudice)

மாணவர்கள் தமது இயலாமை, நோய், குறைபாடு, முந்திய அனுபவம், குடும்பச் சூழல் காரணமாக பல தவறான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருப்பர். இத்தப்பபிப்பிராயங்கள் அவர்களின் கற்றலில் தடையை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும். சரியான அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு இவர்களது மனப்பாங்கை மாற்றி அமைக்கவேண்டியது ஆசிரியரின் பிரதான கடமையாகும்.

மாணவரிடையே காணப்படுகின்ற வேற்றுமை உணர்வையும், பொருத்தமற்ற நம்பிக்கைகளையும் இல்லாமல் செய்வதற்கு ஆசிரியர் பின்வரும் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளமுடியும்.

- அனைத்து மாணவர்களினதும் உணர்வுகள் மனப்பாங்குகள் பற்றி கலந்துரையாடல்.
- சம்பாசனைகளையும் பிரதிபலிப்புக்களையும் விருத்திசெய்தல்.
- தவறான நடத்தைகளை இனங்காண்பதற்கு உதவுதல்.
- தெளிவான விதி முறைகளையும் எல்லைகளையும் நிர்ணயித்தல்.
- தவறான அபிப்பிராயங்கள் தொடர்பான பயத்தை நீக்குதல்.

4) சமூக நீதியை விருத்தி செய்தல். (Promoting Social Justice)

உள்ளடங்கள் கல்வியில் உள்வாங்கப்பட்ட மாணவர்களை பாடசாலையிலுள்ள அனைத்து தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது மிகமுக்கியமானதாகும். வகுப்பறையிலுள்ள ஏனைய மாணவர்கள், கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள், பகுதித்தலைவர்கள், அதிபர் ஆகிய அனைத்து தரப்பினர்களாலும் விசேட தேவைசார் மாணவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலும் மதிக்கப்படலும் அவசியமானதாகும். அவ்வாறாயின் மாத்திரமே இம்மாணவர் விருப்புடன் பாடசாலைக்குத் தொடர்ச்சியாக வருகைதர வாய்ப்பு ஏற்படும். அதுமட்டுமல்ல வகுப்பறையிலுள்ள ஏனைய மாணவர்கள் இவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை விருப்புடன் செய்வதற்கும் ஊக்கப்படுத்தப்படுவார்கள். இதற்காக சமூக நீதி, சமத்துவம் தொடர்பான கருத்துக்களை பாடசாலையில் விருத்தி செய்வது அவசியமானதாகும். சிறுவர் உரிமை, எல்லோருக்கும் கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளை பாடசாலை சமூகத்திற்கு ஏற்படுத்துவது பொருத்தமானதாகும். ஐ. நா. சபையினால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற முக்கிய சர்வதேச தினங்களைப் பாடசாலையில் நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் இது தொடர்பாக தெளிவு ஏற்படுத்தமுடியும்.

5) பொருத்தமான உபகரணங்களை தெரிவுசெய்தல்.

(Choosing Appropriate Materials)

கற்பித்தலின்போது மாணவர்களின் ஆர்வத்தை தூண்டுவதற்கும் சரியான எண்ணக்கருவாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் பொருத்தமான கற்றல் உபகரணங்கள் அவசியமானவையாகும். பொருத்தமான பாடப்புத்தகம்,வர்ணப் படங்கள், கற்பித்தல் சாதனங்கள் என்பவற்றை ஆசிரியர் தெரிவு செய்யவேண்டும்.

6) சமய, கலாசாரம் பற்றி கற்பித்தலும் கற்றலும்.

(Teaching and Learning about Cultures and Religions)

ஒவ்வொரு மாணவர்களும் தமது சமய கலாசாரத்தை பூரணமாக அறிந்திருக்கவேண்டும். அத்தோடு ஏனைய சமய கலாசாரங்களைப் பற்றியும் அறிய ஆவல் கொண்டவராக இருத்தல் வேண்டும். சகபாடிகளை மதிப்பதற்கும் அல்லது ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அவர்களது சமய, கலாசாரங்களை அறிந்திருப்பது அவசியமானதாகும்.

7) பொருத்தமான பாடத்தை ஒன்று சேர்த்தலும் உள்வாங்கலும்.

(Adapting and Integrating Lessons Approoriately)

விசேட தேவையுடைய மாணவர்களின் இயலுமை, விருப்பு, கவர்ச்சி என்பன வேறுபட்டவைகளாகும். இதனால் இவர்களுக்கான கலைத்திட்டம் பொருத்தமான வழிகளில் இயைபாக்கம் செய்யப்படல்வேண்டும். வகுப்பறைக்குச் செல்கின்ற ஆசிரியர் சாதாரண மாணவர்களையும் விசேட தேவையுடைய மாணவர்களையும் கருத்திற் கொண்டு பாடவிடயம், கற்பித்தல் முறை, கணிப்பீட்டுமுறை, ஊக்குவித்தல் போன்றவற்றில் வெவ்வேறான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவது பொருத்தமானதாகும்.

முடிவுரை :

ஒவ்வொரு குழந்தைகளும் நாட்டினது வளமாகும். அனைவருக்கும் தேவைகளும், உரிமைகளும் இன்றியமையாதவையாகும். முக்கியமாக அனைவருக்கும் கல்வி பொருத்தமான வேளையில் பொருத்தமான வழிகளில் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். கல்வி கற்பதினூடாகவே ஒவ்வொருவரும் நிறைவுடன் வாழமுடியும். இனம், மதம், நிறம், பால், ஆற்றல், இயலுமை என்ற வேறுபாடின்றி அனைவரும் கல்வியில் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும். அது மட்டுமல்ல அனைவருக்கும் சமமான கல்வி வழங்கப்படலும் வேண்டும். குறைபாடுடையவர், கைவிடப்பட்டவர், விசேட தேவையுடையவர் அனைவரையும் கல்வியில் ஒன்றிணைக்கும் செயல்முறையே “உள்ளடங்கல் கல்வி” ஆகும். இதற்கான ஏற்பாடுகள், கோட்பாடுகள் அனைத்தும் பொருத்தமான முறையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இதனை நடைமுறைப்படுத்துவது சமூகத்தின் கைகளில் தான் உள்ளது. அரசு இதற்கான வழிமுறைகளை ஊக்குவித்து வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். சமூகம் இவர்களுக்கான கௌரவத்தையும் வாய்ப்பையும் வழங்கவேண்டும். பாடசாலை இவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு ஊக்குவிக்கவேண்டும். விசேடமாக வகுப்பறைக்குச் செல்கின்ற ஆசிரியர் பணி மிகவும் சவாலானதாகும். வகுப்பறையில் உள்ளடக்கப்பட்ட மாணவர்களின் இயல்புகள், பின்னணி, தேவை, இயலுமை என்பனவற்றை அறிந்து அதற்கான பொருத்தமான கற்பித்தல் செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்துவது மிக முக்கியமானதாகும். இதற்காக ஆசிரியர் தம்மை தயார்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். விசேட தேவைசார் மாணவர்களின் இயல்புகள், அவர்களது தேவைகள், அவர்களுக்கான கற்றல் முறைகள் என்பனவற்றை ஆசிரியர் ஒருவர் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது கட்டாயமானதாகும். வகுப்பறைச் செயற்பாடு வெற்றிகரமாக அமையும் பொழுது மாத்திரமே “உள்ளடங்கல் கல்வி” உயிரோட்டம் பெறும். மனித உரிமைகளை மதிக்கும் ஒவ்வொருவரினதும் பிரதான கடமை “உள்ளடங்கல்வி” தொடர்வதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவதாகும்.

உசாத்துணைகள் :

Chris Forlin (2013), Inclusive Education for Students with Disability Australian. Research Alliance for Children of Youth.

EFA Global Monitoring Report. (2008) , Oxford University Press, UNESCO.

Special Education Cooling Criteria 2012 / 2013, Alberta Education Learning Support Branch, Boulevard.

TANENBAUM, (2011) Centre for interreligious understanding, New York.

UNESCO (1994), Salamanca Statement and Framework for Action Paries; UNESCO.

UNESCO (2001), Inclusion in Education : World Education Forum, EFA 2000 Paries, NESCO.